

wewnętrzne $a \circ b = 2^n \cdot 2^m = 2^{n+m} \in A$

przemienne $a \circ b = 2^n \cdot 2^m = 2^{n+m} = 2^{m+n} = 2^m \cdot 2^n = b \circ a$

łączne $(a \circ b) \circ c = 2^{n+m} \cdot 2^k = 2^{n+m+k} = 2^n \cdot 2^{m+k} = a \circ (b \circ c)$

el. neutralny $e = 2^s, s \in \mathbb{N}_0$ $a \circ e = a \Leftrightarrow 2^{n+s} = 2^n \Rightarrow s = 0, e = 1 \in X$

brak el. odwrotnego $a \circ b = 1 \Leftrightarrow 2^{n+m} = 2^0 \Leftrightarrow m = -n \Rightarrow m = -n \notin \mathbb{N}_0$

Wniosek: monoid przemienne (tj. półgrupa przemienne z jedyką)

patwe
własności działań
na potęgach

Definicja 1.4.4. Zespół $(A, \circ, *)$ złożony z niepustego zbioru A i określonych w nim działań wewnętrznych $\circ : A \times A \rightarrow A, * : A \times A \rightarrow A$ nazywamy pierścieniem, jeśli (A, \circ) jest grupą abelową, zaś działanie $*$ jest łączne oraz rozdzielne względem działania \circ , tzn.

$$\forall a, b, c \in A \quad (a \circ b) * c = (a * c) \circ (b * c) \wedge c * (a \circ b) = (c * a) \circ (c * b).$$

Pierścień, w którym działanie $*$ posiada element neutralny, nazywamy pierścieniem z jedyką lub z jednością. Pierścień, w którym działanie $*$ jest przemienne, nazywamy pierścieniem przemianym lub komutatywnym.

$(A, +)$ półgrupa

w 2 strony, bo nie wiem

$$(a+b) \cdot c = a \cdot c + b \cdot c$$

czy $*$ jest przemienne

$\circ *$
 $(\mathbb{R}, +, \cdot)$

Notacja addytywna		Notacja multiplikatywna	
$\circ / +$	dodawanie	$* / \cdot$	mnożenie
$a + b$	suma	$a \cdot b$	iloczyn
$e = 0$	zero	$e = 1$	jedyka
$a' = -a$	element przeciwny	$a' = a^{-1}$	element odwrotny

e_0 0
 e_* 1

$$na = \underbrace{a + \dots + a}_n, n \in \mathbb{N}$$

$$0 \cdot a = 0$$

$$m \in \mathbb{Z}, m < 0 \quad ma = \underbrace{(-a) + \dots + (-a)}_m$$

$$a^n = \underbrace{a \cdot \dots \cdot a}_n$$

$$a^0 = e = e = 1$$

$$a^m = \underbrace{a^{-1} \cdot \dots \cdot a^{-1}}_n$$

Definicja 1.4.5. Zespół $(K, \circ, *)$ złożony ze zbioru K zawierającego co najmniej dwa elementy i określonych w nim działań wewnętrznych $\circ : K \times K \rightarrow K, * : K \times K \rightarrow K$ nazywamy ciałem, jeśli

- (K, \circ) jest grupą abelową (z elementem neutralnym e_\circ),
- $(K \setminus \{e_\circ\}, *)$ jest grupą abelową,
- działanie $*$ jest rozdzielne względem działania \circ .

FIELD

"niezerowc"

czyli w ciele są co najmniej dwa elementy

Zatem ciało to pierścień przemienny z jedyneką (różną od zera, tj. $1 = e_* \neq e_o = 0$), w którym wszystkie niezerowe (tj. różne od elementu neutralnego e_o) elementy są odwracalne.

ten ma d. symetryczny

Zatem w ciele można zdefiniować operację *dzielenia* w sposób następujący:

$$\frac{a}{b} := a * b^{-1}, \quad a, b \in K, b \neq 0.$$

Przykład 1.4.6. i) $(\mathbb{R}, +, \cdot)$ ciało liczb rzeczywistych

- $(\mathbb{R}, +)$ grupa addytywna ciała
- (\mathbb{R}^*, \cdot) grupa multiplikatywna ciała

$\mathbb{R}^* = \mathbb{R} \setminus \{0\}$

ii) $(\mathbb{Q}, +, \cdot)$ ciało liczb wymiernych

iii) $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$ pierścień przemienny z jedyneką, ale nie ciało (bowiem np. $2^{-1} \notin \mathbb{Z}$)

iv) $(\mathbb{Z}/p\mathbb{Z}, +_p, \cdot_p)$, gdzie $p \in \mathbb{N}, p \geq 2$
 $+_p, \cdot_p$ dodawanie i mnożenie modulo p

Jeśli p to liczba pierwsza, to $\mathbb{Z}/p\mathbb{Z}$ jest ciałem (tzw. ciało reszt modulo p). Jeśli p nie jest liczbą pierwszą, to $\mathbb{Z}/p\mathbb{Z}$ jest pierścieniem, ale nie ciałem.

$3 \cdot 2 = \overline{6}$

d. neutr →

$+_5$	0	1	2	3	4
0	0	1	2	3	4
1	1	2	3	4	0
2	2	3	4	0	1
3	3	4	0	1	2
4	4	0	1	2	3

$\mathbb{Z}/5\mathbb{Z}$ to ciało

\cdot_5	0	1	2	3	4
0	0	0	0	0	0
1	0	1	2	3	4
2	0	2	4	1	3
3	0	3	1	4	2
4	0	4	3	2	1

e. 1

$\equiv \mathbb{P}$ $6 \in \mathbb{I}$
mod p

$\mathbb{Z}/4\mathbb{Z}$ nie jest ciałem

$+_4$	0	1	2	3
0	0	1	2	3
1	1	2	3	0
2	2	3	0	1
3	3	0	1	2

\cdot_4	0	1	2	3
0	0	0	0	0
1	0	1	2	3
2	0	2	0	2
3	0	3	2	1

$\overline{0}, \overline{1}, \overline{2}, \overline{3}, \overline{4}$

$\overline{2} \cdot \overline{2} = \overline{0}$

Definicja 1.4.7. Niech $(A, +, \cdot)$ będzie pierścieniem. Elementy $a, b \in A, a \neq 0, b \neq 0$ nazywamy *dzielnikami zera*, jeśli $a \cdot b = 0$.

Uwaga 1.4.8. W ciele nie ma dzielników zera.

! łatwo w ten sposób uzasadnić podając przykład

Dowód. Niech $(K, +, \cdot)$ będzie ciałem oraz niech $a, b \in K$. Załóżmy, że $a \cdot b = 0$ oraz $a \neq 0$. Jeśli $a \neq 0$, to istnieje $a^{-1} \in K$. Otrzymujemy

z c "cos" nie jest ciałem

$$0 = a^{-1} \cdot 0 = a^{-1} \cdot (a \cdot b) = (a^{-1} \cdot a) \cdot b = 1 \cdot b = b.$$

Zatem $b = 0$. □

$$\mathbb{R}^2 = \mathbb{R} \times \mathbb{R} = \{(a, b) : a \in \mathbb{R}, b \in \mathbb{R}\}$$

Przykład 1.4.9. Sprawdź, że zbiór \mathbb{R}^2 wraz z działaniami dodawania i mnożenia zdefiniowanymi poniżej ma strukturę ciała.

$$\forall (x_1, y_1), (x_2, y_2) \in \mathbb{R}^2 \quad (x_1, y_1) + (x_2, y_2) := (x_1 + x_2, y_1 + y_2), \quad (x_1, y_1) \cdot (x_2, y_2) := (x_1 x_2 - y_1 y_2, x_1 y_2 + x_2 y_1).$$

$(\mathbb{C}, +)$ jest grupą abelową.

Działanie $+$ jest wewnętrzne, łączne, przemienne. Elementem neutralnym jest $(0, 0) \in \mathbb{R}^2$, zaś elementem przeciwnym do $(x_1, y_1) \in \mathbb{R}^2$ jest $(-x_1, -y_1) \in \mathbb{R}^2$.

$(\mathbb{C} \setminus \{(0, 0)\}, \cdot)$ jest grupą abelową.

Działanie \cdot jest wewnętrzne.

przemienność:

$$(x_2, y_2) \cdot (x_1, y_1) = (x_2 x_1 - y_2 y_1, x_2 y_1) = (x_1 x_2 - y_1 y_2, x_1 y_2 + x_2 y_1) = (x_1, y_1) \cdot (x_2, y_2)$$

łączność: $L = P$

$$\begin{aligned} L &= (a, b) \cdot [(x_1, y_1) \cdot (x_2, y_2)] = (a, b) \cdot (x_1 x_2 - y_1 y_2, x_1 y_2 + x_2 y_1) = \\ &= (a x_1 x_2 - a y_1 y_2 - b x_1 y_2 - b x_2 y_1, a x_1 y_2 + a x_2 y_1 + b x_1 x_2 - b y_1 y_2) \\ P &= [(a, b) \cdot (x_1, y_1)] \cdot (x_2, y_2) = (a x_1 - b y_1, a y_1 + b x_1) \cdot (x_2, y_2) = \\ &= (a x_1 x_2 - b y_1 x_2 - a y_1 y_2 - b x_1 y_2, a x_1 y_1 - b y_1 y_2 + a y_1 x_2 + b x_1 x_2) \end{aligned}$$

el. neutralny: $e = (1, 0)$

$$\forall (x_1, y_1) \in \mathbb{R}^2 \quad (1, 0) \cdot (x_1, y_1) = (1 \cdot x_1 - 0 \cdot y_1, 1 \cdot y_1 + 0 \cdot x_1) = (x_1, y_1)$$

el. odwrotny do $(x_1, y_1) \neq (0, 0)$:

$$(x_1, y_1) \cdot (a, b) = (1, 0) \Leftrightarrow (a x_1 - b y_1, a y_1 + b x_1) = (1, 0) \Leftrightarrow \begin{bmatrix} x_1 & -y_1 \\ y_1 & x_1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$\forall (x_1, y_1) \neq (0, 0) \quad a = \frac{x_1}{x_1^2 + y_1^2}, \quad b = \frac{y_1}{x_1^2 + y_1^2}$$

Działanie \cdot jest rozdzielne względem $+$, bowiem $L = P$.

$$L = (a, b) \cdot [(x_1, y_1) + (x_2, y_2)] = (a, b) \cdot (x_1 + x_2, y_1 + y_2) = (a x_1 + a x_2 - b y_1 - b y_2, a y_1 + a y_2 + b x_1 + b x_2)$$

$$P = [(a, b) \cdot (x_1, y_1)] + [(a, b) \cdot (x_2, y_2)] = (a x_1 - b y_1, a y_1 + b x_1) + (a x_2 - b y_2, a y_2 + b x_2)$$

Definicja 1.4.10. Zdefiniowane powyżej ciało nazywamy *ciałem liczb zespolonych* i oznaczamy symbolem \mathbb{C} . Elementy tego ciała nazywamy *liczbami zespolonymi*.

↑
complex numbers

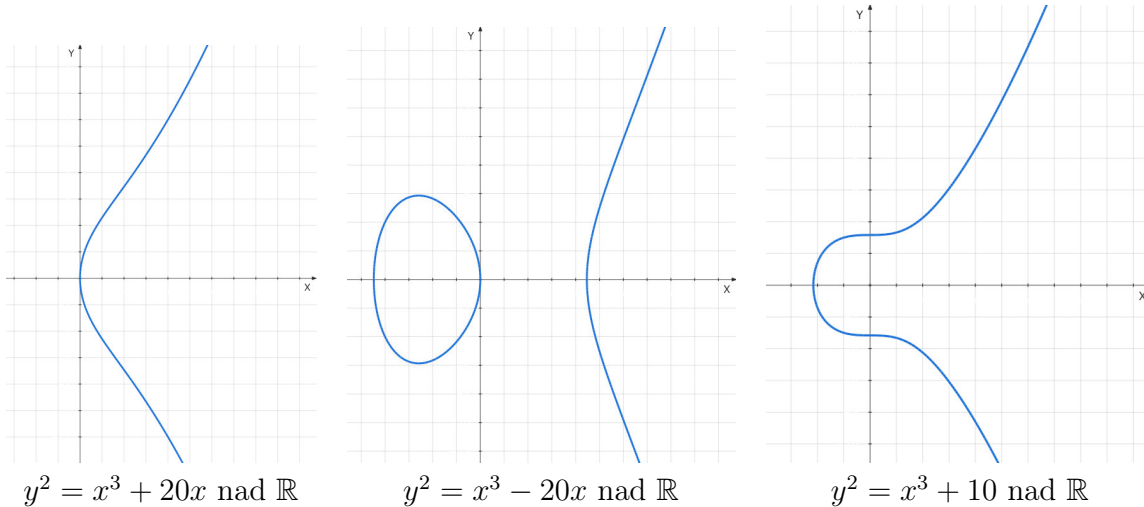
NIEOBOWIAZUJĄCE!

Przykład 1.4.11 (Struktura grupy na krzywej eliptycznej). Niech $K = \mathbb{R}$ lub $K = \mathbb{C}$.

Krzywą eliptyczną nad ciałem K nazywamy krzywą zdefiniowaną równaniem

$y^2 = x^3 + ax + b$, gdzie $a, b \in K$ są takie, że $4a^3 + 27b^2 \neq 0$.

Warunek ten zapewnia, iż krzywa nie ma punktów osobliwych.

Oznaczmy

$$E(K) = \{(x, y) \in K \times K : y^2 = x^3 + ax + b\} \cup \{\mathcal{O}\},$$

gdzie \mathcal{O} jest pewnym wyróżnionym punktem, zwanym *punktem w nieskończoności*.

W zbiorze $E(K)$ można zdefiniować operację grupową + „dodawania” punktów, dla której \mathcal{O} jest elementem neutralnym i taką, że $(E(K), +)$ jest grupą abelową.

Niech $A = (x_1, y_1), B = (x_2, y_2)$ to dwa punkty ze zbioru $E(K)$. Zdefiniujemy działanie $+$: $E(K) \times E(K) \rightarrow E(K)$ w opisany niżej sposób.

1. $A + \mathcal{O} = A, \mathcal{O} + B = B$
2. Jeśli $x_1 = x_2$ oraz $y_1 = -y_2$, wówczas $A + B = \mathcal{O}$.
3. W pozostałych przypadkach obliczamy $\lambda = \begin{cases} \frac{3x_1^2 + a}{2y_1} & ; A = B \\ \frac{y_1 - y_2}{x_1 - x_2} & ; A \neq B \end{cases}$.

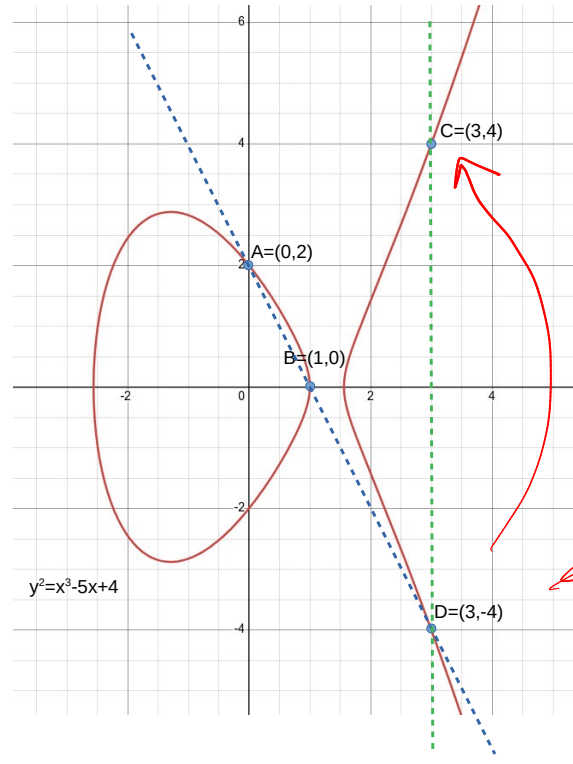
Wówczas $A + B = C = (x_3, y_3)$, gdzie $x_3 = \lambda^2 - x_1 - x_2$ oraz $y_3 = -\lambda x_3 - \nu$, dla $\nu = y_1 - \lambda x_1$.

W przypadku gdy $A \neq B$ oraz $x_1 \neq x_2$ dodawanie punktów można opisać geometrycznie w następujący sposób.

Wyznamy prostą l przechodzącą przez punkty A i B . Można wykazać, że wówczas prosta l przecina krzywą w dokładnie trzech punktach A, B oraz $D = (x_4, y_4)$, gdzie $x_3 = \lambda^2 - x_1 - x_2$ oraz $y_3 = \lambda x_3 + \nu$, dla $\nu = y_1 - \lambda x_1$. Inaczej mówiąc $x_4 = x_3$ zaś

$$y_4 = -y_3.$$

$$A + B = C$$

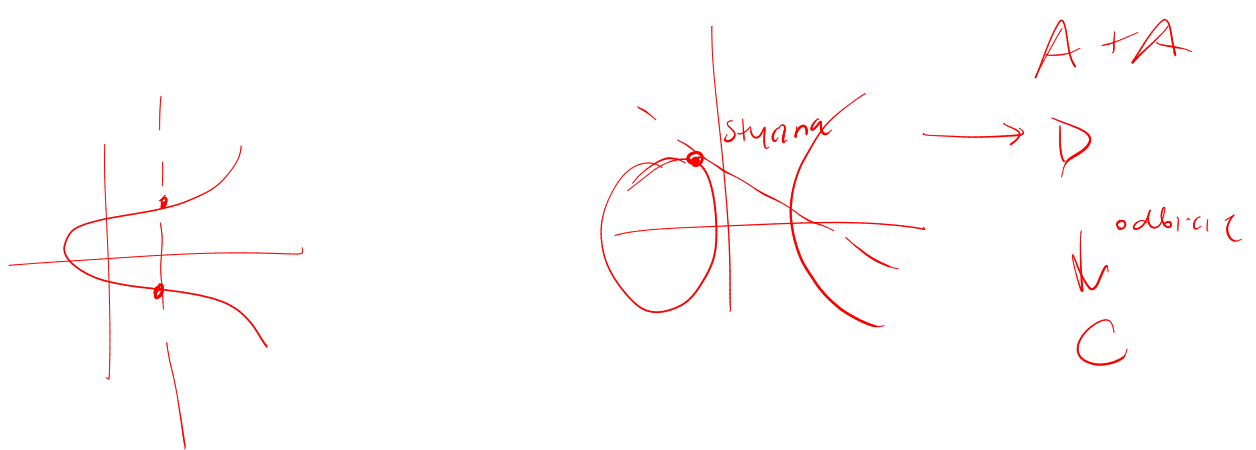
$$A, B \in E(K)$$

$$\underline{E(\mathbb{R})}$$

prosta przez A i B

$$U \cap E(\mathbb{R}) = \{A, B, D\}$$

Krzywe eliptyczne znajdują zastosowanie w kryptografii. Więcej informacji można znaleźć tutaj lub tutaj.

TEMAT: Liczby zespolone

2.1 Ciało liczb zespolonych

Motywacja $2x+1=0$ $x^2+1=0$
 $\mathbb{N} \xrightarrow{n \rightarrow n} \mathbb{Z} \xrightarrow{n \rightarrow \frac{n}{1}} \mathbb{Q} \hookrightarrow \mathbb{R} \xrightarrow[x \mapsto (x,0)]{h} \mathbb{C}$

zaczucie "zaczucie"

$3 \cdot x + 1 = 0$ $x^2 - 3 = 0$
 $x^2 - 2 = 0$ równanie o współczynnikach z \mathbb{Q} , jego rozwiązania $\pm\sqrt{2} \notin \mathbb{Q}$

Ćwiczenie: $\mathbb{Q}(\sqrt{2}) = \{a + b\sqrt{2} : a, b \in \mathbb{Q}\}$ jest ciałem takim, że $\mathbb{Q} \hookrightarrow \mathbb{Q}(\sqrt{2}) \hookrightarrow \mathbb{R}$

$x^2 - 2 = 0$

$x^2 + 1 = 0$ równanie o współczynnikach z \mathbb{R} , jego rozwiązania $\pm i$ nie należą do \mathbb{R} $ax^2 + bx + c = 0$

$\mathbb{R}(i) = \{a + bi : a, b \in \mathbb{R}\} = \mathbb{C}$

$1 \cdot x^2 + 0 \cdot x + (-1) \cdot x^0 = 0$

\mathbb{C} ciało algebraicznie domknięte - tzn. rozwiązania równań algebraicznych (wielomianowych) o współczynnikach z \mathbb{C} należą do \mathbb{C}

$\mathbb{C} = \{(a,b) \dots\} = \{a+bi \dots\}$ $\{1, 0, -2\} \in \mathbb{Q}$

Zanurzenie \mathbb{R} w \mathbb{C}

Niech $\Omega = \mathbb{R} \times \{0\} = \{(x, 0) : x \in \mathbb{R}\} \subset \mathbb{R}^2$. Wówczas $(\Omega, +, \cdot)$ jest ciałem.

$i^2 = -1$
 $x^2 + 1 = 0$

wewnętrzność: $(x_1, 0) + (x_2, 0) = (x_1 + x_2, 0) \in \Omega$, $(x_1, 0) \cdot (x_2, 0) = (x_1x_2, 0) \in \Omega$

przemienność: $(x_1, 0) + (x_2, 0) = (x_1 + x_2, 0) = (x_2 + x_1, 0) = (x_2, 0) + (x_1, 0)$
 $(x_1, 0) \cdot (x_2, 0) = (x_1x_2, 0) = (x_2x_1, 0) = (x_2, 0) \cdot (x_1, 0)$

łączność: $[(x_1, 0) + (x_2, 0)] + (x_3, 0) = (x_1 + x_2 + x_3, 0) = (x_1, 0) + [(x_2, 0) + (x_3, 0)]$
 $[(x_1, 0) \cdot (x_2, 0)] \cdot (x_3, 0) = (x_1x_2x_3, 0) = (x_1, 0) \cdot [(x_2, 0) \cdot (x_3, 0)]$

el. neutralne: $(0, 0)$ dla dodawania oraz $(1, 0)$ dla mnożenia

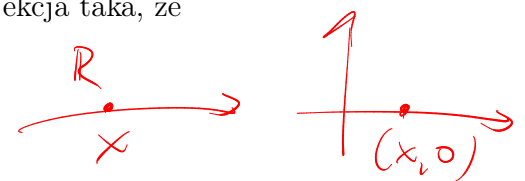
el. symetryczne do $(x_1, 0)$: $(-x_1, 0)$ względem $+$, $(\frac{1}{x_1}, 0)$ względem \cdot

rozdzielność: $[(x_1, 0) + (x_2, 0)] \cdot (x_3, 0) = (x_1 + x_2, 0) \cdot (x_3, 0) = ((x_1 + x_2)x_3, 0) = (x_1x_3 + x_2x_3, 0) = [(x_1, 0) \cdot (x_3, 0)] + [(x_2, 0) \cdot (x_3, 0)]$

Niech $h : \mathbb{R} \rightarrow \Omega$, $h(x) = (x, 0)$. Jest to *zanurzenie*, czyli bijekcja taka, że

$h(x_1 + x_2) = h(x_1) + h(x_2)$ oraz $h(x_1 \cdot x_2) = h(x_1) \cdot h(x_2)$.

Utożsamiamy zbiory \mathbb{R} oraz Ω i piszemy x zamiast $h(x)$.

zanurzenie jest zgodne

z działaniami

$h(x_1 + x_2)$
 $h(x_1) + h(x_2)$

$x_1 x_2$ $x_1 + x_2$

$x_1 x_1$ \rightarrow $+$

$$(x+iy)(x-iy) = x^2 - i^2y^2 = x^2 + y^2$$

$$z = 2 - 5i \quad x=2, y=-5$$

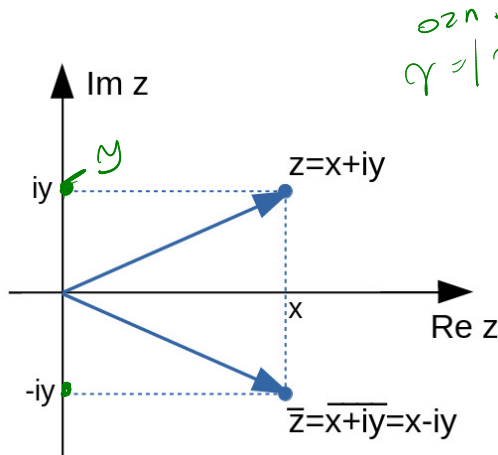
$$\bar{z} = 2 + 5i$$

Definicja 2.1.3. Niech $z = x + iy \in \mathbb{C}$, $x, y \in \mathbb{R}$.

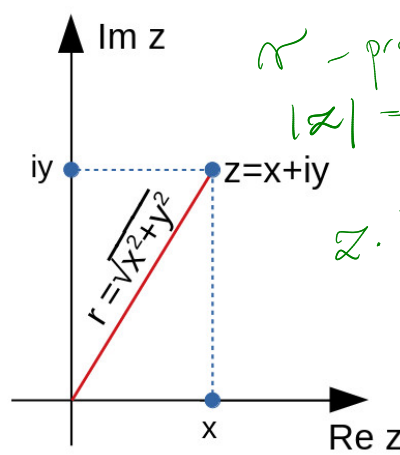
i) Liczbę zespoloną $w = x - iy$ nazywamy liczbą sprzężoną do liczby z . Oznaczamy ją

$$\bar{z}$$

i) Liczbę rzeczywistą $\sqrt{x^2 + y^2}$ nazywamy modułem liczby z . Oznaczamy ją $|z|$.

ozn.
 $r = |z|$

r - promień wiodący
 $|z| = \sqrt{x^2 + y^2}$
 $z \cdot \bar{z} = |z|^2$

Twierdzenie 2.1.4 (Własności liczb zespolonych). Niech $z, z_1, z_2 \in \mathbb{C}$. Wówczas prawdziwe są następujące równości.

i) $\text{Re}(z_1 + z_2) = \text{Re}z_1 + \text{Re}z_2$, $\text{Im}(z_1 + z_2) = \text{Im}z_1 + \text{Im}z_2$

ii) $\text{Re}z = \frac{1}{2}(z + \bar{z})$, $\text{Im}z = \frac{1}{2i}(z - \bar{z})$

iii) $\overline{\bar{z}} = z$

iv) $\overline{z_1 + z_2} = \bar{z}_1 + \bar{z}_2$, $\overline{z_1 - z_2} = \bar{z}_1 - \bar{z}_2$, $\overline{z_1 \cdot z_2} = \bar{z}_1 \cdot \bar{z}_2$

iv) $\overline{\left(\frac{z_1}{z_2}\right)} = \frac{\bar{z}_1}{\bar{z}_2}$, dla $z_2 \neq 0$

vi) $|z| = |-z| = |\bar{z}|$

vii) $z \cdot \bar{z} = |z|^2$

viii) $\text{Re}z \leq |\text{Re}z| \leq |z|$, $\text{Im}z \leq |\text{Im}z| \leq |z|$

ix) $|z_1 \cdot z_2| = |z_1| \cdot |z_2|$

x) $|z_1 + z_2| \leq |z_1| + |z_2|$ (nierówność trójkąta) $||z_1| - |z_2|| \leq |z_1 - z_2|$

Dowód. vii) $(x + iy)(x - iy) = x^2 - i^2y^2 = x^2 + y^2 = |z|^2$

viii) $\text{Re}z = x \leq |x| \leq \sqrt{x^2 + y^2} = |z|$

x) $1 = \text{Re}1 = \text{Re}\left(\frac{z_1 + z_2}{z_1 + z_2}\right) \stackrel{i)}{=} \text{Re}\left(\frac{z_1}{z_1 + z_2}\right) + \text{Re}\left(\frac{z_2}{z_1 + z_2}\right) \stackrel{\text{def}}{\leq} \left|\frac{z_1}{z_1 + z_2}\right| + \left|\frac{z_2}{z_1 + z_2}\right| \stackrel{iv)v)}{=} \frac{|z_1|}{|z_1 + z_2|} + \frac{|z_2|}{|z_1 + z_2|} \Rightarrow |z_1 + z_2| \leq |z_1| + |z_2|$

$|z_1| = |z_1 - z_2 + z_2| \leq |z_1 - z_2| + |z_2| \wedge |z_2| = |z_2 - z_1 + z_1| \leq |z_2 - z_1| + |z_1| \Rightarrow ||z_1| - |z_2|| \leq |z_1 - z_2| \quad \square$

$$z = x + iy$$

Real $\text{Re}z = x$
 Imagin $\text{Im}z = y$

$$z \cdot \bar{z} = x^2 + y^2 = (\sqrt{x^2 + y^2})^2$$

$$i^2 = -1$$

$$z = x + iy$$

2.2 Postać trygonometryczna i wykładnicza

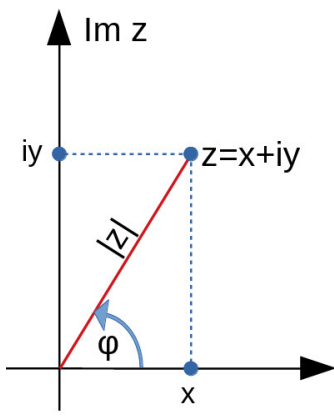
$$z \cdot z = z^2$$

$$z^{100} = ?$$

Postać trygonometryczna liczby zespolonej

Niech $z = x + iy \neq 0$. Wówczas $z = |z| \left(\frac{x}{|z|} + i \frac{y}{|z|} \right)$. Ponieważ $\left(\frac{x}{|z|} \right)^2 + \left(\frac{y}{|z|} \right)^2 = 1$, więc istnieje kąt φ taki, że

$$z = |z|(\cos \varphi + i \sin \varphi).$$

$$\cos \varphi = \frac{x}{|z|}$$

$$\sin \varphi = \frac{y}{|z|}$$

$$z \neq 0$$

$$|z| \neq 0$$

Dowolny taki kąt nazywamy *argumentem* liczby z . Ten z argumentów liczby zespolonej, który leży w przedziale $[0, 2\pi)$, nazywamy argumentem głównym liczby z i oznaczamy $\arg z$. Zatem dowolny argument liczby z ma postać $\arg z + 2k\pi$, $k \in \mathbb{Z}$. Przyjmujemy, że argument liczby $z = 0$ jest nieokreślony. Dowolną liczbę $z \in \mathbb{C}$, $z \neq 0$ możemy zatem przedstawić w postaci $z = |z|(\cos \varphi + i \sin \varphi)$, gdzie φ to jeden z jej argumentów. Powyższe przedstawienie nazywamy *postacią trygonometryczną* liczby zespolonej z .

każdy inny argument

Gdy $z_1 \neq 0, z_2 \neq 0$, $z_1 = |z_1|(\cos \alpha + i \sin \alpha)$, $z_2 = |z_2|(\cos \beta + i \sin \beta)$, to wówczas $z_1 = z_2$ wtedy i tylko wtedy gdy $|z_1| = |z_2|$ oraz $\beta = \alpha + 2k\pi$ dla pewnego $k \in \mathbb{Z}$.

Przykład 2.2.1. Przedstaw podane liczby w postaci trygonometrycznej.

$$z = 7$$

$$z = 7(1 + 0i)$$

$$z = -i$$

$$|z| = \sqrt{0^2 + (-1)^2} = 1$$

$$z = 1(0 + (-1) \cdot i)$$

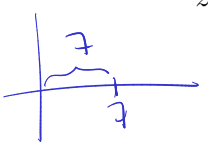
$$z = -\sqrt{27} - 3i$$

$$|z| = \sqrt{27 + 9} = 6$$

$$z = 6 \left(-\frac{\sqrt{3}}{2} - \frac{1}{2}i \right)$$

$$z = x + iy$$

$$|z| = \sqrt{x^2 + y^2}$$

$$\begin{cases} \cos \varphi = 0 \\ \sin \varphi = -1 \end{cases}$$

$$\begin{cases} \cos \varphi = -\frac{\sqrt{3}}{2} \\ \sin \varphi = -\frac{1}{2} \end{cases} \Rightarrow \varphi = ?$$

$$\varphi = 0 + 2k\pi$$

$$\arg z = 0$$

$$\varphi = -\frac{\pi}{2} + 2k\pi$$

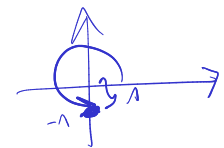
$$\arg z = \frac{3}{2}\pi$$

$$\varphi = \frac{7}{6}\pi + 2k\pi, \quad k \in \mathbb{Z}$$

$$\arg z = \frac{7}{6}\pi$$

$$z = 7(\cos 0 + i \sin 0)$$

$$-i = 1(\cos \frac{3}{2}\pi + i \sin \frac{3}{2}\pi) \quad -\sqrt{27} - 3i = 6(\cos \frac{7}{6}\pi + i \sin \frac{7}{6}\pi)$$

$$-i = 0 + (-1) \cdot i$$

Mnożenie i dzielenie liczb w postaci trygonometrycznej

Twierdzenie 2.2.2. Niech $z = |z|(\cos \varphi + i \sin \varphi)$,
 $z_1 = |z_1|(\cos \alpha + i \sin \alpha)$, $z_2 = |z_2|(\cos \beta + i \sin \beta)$. Wówczas:

i) $z_1 \cdot z_2 = |z_1| \cdot |z_2| \cdot (\cos(\alpha + \beta) + i \sin(\alpha + \beta))$,

ii) $\frac{z_1}{z_2} = \frac{|z_1|}{|z_2|} \cdot (\cos(\alpha - \beta) + i \sin(\alpha - \beta))$,

iii) $z^n = |z|^n \cdot (\cos n\varphi + i \sin n\varphi)$ tzw. wzór de Moivre'a

Dowód. i) $z_1 \cdot z_2 = |z_1| \cdot |z_2|(\cos \alpha + i \sin \alpha)(\cos \beta + i \sin \beta)$
 $= |z_1| \cdot |z_2| \left(\underbrace{(\cos \alpha \cos \beta - \sin \alpha \sin \beta)}_{\cos(\alpha + \beta)} + i \underbrace{(\sin \alpha \sin \beta + \cos \alpha \cos \beta)}_{\sin(\alpha + \beta)} \right)$

ii) analogicznie

iii) Na mocy i) dla $n = 2$ mamy $z^2 = z \cdot z = |z|^2(\cos 2\varphi + i \sin 2\varphi)$.

Przeprowadzając dowód indukcyjny, otrzymujemy tezę. \square

$z_1^2 = z_1 \cdot z_1 = |z_1| \cdot |z_1| (\cos(2\alpha) + i \sin(2\alpha)) = |z_1|^2 (\cos 2\alpha + i \sin 2\alpha)$
Twierdzenie potęgowania

BLAD!

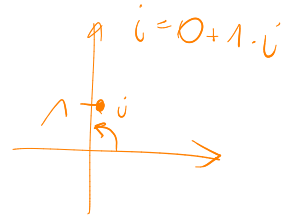
Przykład 2.2.3. Przedstaw liczbę $z = -\sin \frac{\pi}{10} + i \cos \frac{\pi}{10}$ w postaci trygonometrycznej.

METODA I: Ponieważ $|z| = 1$, zatem $z = \cos \varphi + i \sin \varphi$ dla pewnego $\varphi \in [0, 2\pi)$.

$$\begin{cases} \cos \varphi = -\sin \frac{\pi}{10} < 0 \\ \sin \varphi = \cos \frac{\pi}{10} > 0 \end{cases} \Rightarrow \varphi \text{ z II ćwiartki}$$

Na mocy wzorów redukcyjnych $\varphi = \frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{10}$ oraz $z = \cos(\frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{10}) + i \sin(\frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{10})$.

METODA II: $z = -\sin \frac{\pi}{10} + i \cos \frac{\pi}{10} = i^2 \sin \frac{\pi}{10} + i \cos \frac{\pi}{10} = i(\cos \frac{\pi}{10} + i \sin \frac{\pi}{10}) = (\cos \frac{\pi}{2} + i \sin \frac{\pi}{2})(\cos \frac{\pi}{10} + i \sin \frac{\pi}{10}) = \cos(\frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{10}) + i \sin(\frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{10})$.

Przykład 2.2.4. Oblicz $(\frac{1+i\sqrt{3}}{1-i})^{20}$.

$$1+i\sqrt{3} = 2 \left(\frac{1}{2} + \frac{\sqrt{3}}{2}i \right) = 2(\cos \frac{\pi}{3} + i \sin \frac{\pi}{3}) \quad 1-i = \sqrt{2} \left(\frac{\sqrt{2}}{2} - \frac{\sqrt{2}}{2}i \right) = \sqrt{2}(\cos(-\frac{\pi}{4}) + i \sin(-\frac{\pi}{4}))$$

$$\frac{1+i\sqrt{3}}{1-i} = \frac{2}{\sqrt{2}} \left(\cos(\frac{\pi}{3} + \frac{\pi}{4}) + i \sin(\frac{\pi}{3} + \frac{\pi}{4}) \right) = \sqrt{2} \left(\cos(\frac{7}{12}\pi) + i \sin(\frac{7}{12}\pi) \right)$$

$$\left(\frac{1+i\sqrt{3}}{1-i} \right)^{20} = 2^{10} \left(\cos(\frac{140}{12}\pi) + i \sin(\frac{140}{12}\pi) \right) = 2^{10} \left(\cos(\frac{35}{3}\pi) + i \sin(\frac{35}{3}\pi) \right) =$$

$$= 2^{10} \left(\cos(12\pi - \frac{\pi}{3}) + i \sin(12\pi - \frac{\pi}{3}) \right) = 2^{10} \left(\cos \frac{\pi}{3} - i \sin \frac{\pi}{3} \right) = 2^{10} \left(\frac{1}{2} - \frac{\sqrt{3}}{2}i \right) = 2^9(1 - \sqrt{3}i)$$

$\alpha - \beta$
 $\frac{\pi}{3} - (-\frac{\pi}{4})$

Twierdzenie 2.2.5 (Własności argumentu). Niech $z, z_1, z_2 \in \mathbb{C}$.

Wówczas prawdziwe są następujące równości.

i) $\arg(z_1 z_2) = \arg z_1 + \arg z_2 + 2k\pi$, $k \in \mathbb{Z}$ ($k = 0$ lub $k = -1$)

$\arg(z) - 2 \in [0, 2\pi)$

ii) $\arg\left(\frac{z_1}{z_2}\right) = \arg z_1 - \arg z_2 + 2k\pi, k \in \mathbb{Z} \quad (k = 0 \text{ lub } k = -1)$

iii) $\arg(z^n) = n \cdot \arg z + 2k\pi, k \in \mathbb{Z}$

iv) $\arg \bar{z} = 2\pi - \arg z, \text{ gdy } \arg z \neq 0$

Dowód. iii) Na mocy i) dla $n = 2$ mamy $\arg(z^2) = \arg(z \cdot z) = \arg z + \arg z + 2k\pi = 2\arg z + 2k\pi$. Przeprowadzając dowód indukcyjny, otrzymujemy tezę.

iv) $z \cdot \bar{z} = |z|^2$ oraz $0 = \arg(|z|^2) = \arg z + \arg \bar{z} + 2k\pi$, skąd $\arg \bar{z} = -2\pi - \arg z \quad \square$

Przykład 2.2.6. $\arg i = \frac{\pi}{2}$ $\arg(-1) = \pi$ $\arg(-i) = \frac{3}{2}\pi$
 $i = (-1) \cdot (-i) \Rightarrow \arg i = \pi + \frac{3}{2}\pi + 2k\pi = \frac{5}{2}\pi + 2k\pi$ dla pewnego $k \in \mathbb{Z}$, tj. $k = -1$

Postać wykładnicza liczby zespolonej

Dla $\varphi \in \mathbb{R}$ definiujemy $e^{i\varphi} = \cos \varphi + i \sin \varphi$. Zatem dowolną liczbę zespoloną $z \neq 0$ można zapisać w postaci $z = |z|e^{i\varphi}$, gdzie φ to pewien argument liczby z .

Przykład 2.2.7. a) $e^{\frac{\pi}{2}i} = \cos \frac{\pi}{2} + i \sin \frac{\pi}{2} = 0 + 1 \cdot i = i$

b) $e^{i\pi} = \cos \pi + i \sin \pi = -1 + 0 \cdot i \Rightarrow e^{i\pi} + 1 = 0$

najpiękniejszy wzór w matematyce

Twierdzenie 2.2.8. Niech $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$. Wówczas:

i) $e^{i(\alpha+\beta)} = e^{i\alpha} \cdot e^{i\beta}, \quad e^{i(\alpha-\beta)} = \frac{e^{i\alpha}}{e^{i\beta}}$

ii) $(e^{i\alpha})^k = e^{ik\alpha}$, dla $k \in \mathbb{Z}$,

iii) $e^{i(\alpha+2k\pi)} = e^{i\alpha}$, dla $k \in \mathbb{Z}$,

iv) $e^{i\alpha} \neq 0, \quad |e^{i\alpha}| = 1$.

Dowód. i), ii), iii) Analogiczny jak dla własności działań na liczbach w postaci trygonometrycznej.

iv) Mamy $|e^{i\alpha}| = |\cos \alpha + i \sin \alpha| = \sqrt{\cos^2 \alpha + \sin^2 \alpha} = 1$, zatem $e^{i\alpha} = 0 \Leftrightarrow \cos \alpha = \sin \alpha = 0$, co nie jest możliwe, gdyż gdy $\cos \alpha = 0$, to $\sin \alpha = \pm 1$. \square

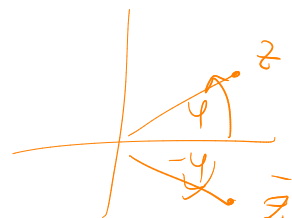
Wniosek 2.2.9. Niech $z = re^{i\varphi}, z_1 = r_1e^{i\alpha}, z_2 = r_2e^{i\beta}$ będą liczbami zespolonymi w postaci wykładniczej. Wówczas:

i) $z_1 z_2 = r_1 r_2 e^{i(\alpha+\beta)}, \quad \frac{z_1}{z_2} = \frac{r_1}{r_2} e^{i(\alpha-\beta)}$,

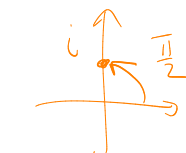
ii) $z^k = r^k e^{ik\varphi}$, dla $k \in \mathbb{Z}$,

iii) $\bar{z} = re^{-i\varphi}$.

Dowód. iii) Jeśli $\arg z = \varphi$, to $\arg \bar{z} = 2\pi - \varphi$, skąd $e^{(2\pi i - \varphi)i} = e^{2\pi i} e^{-\varphi i} = e^{-\varphi i}$. \square

$2\pi - \varphi$

$\arg(z_1 \cdot z_2) = \arg z_1 + \arg z_2$

$e^{i\alpha} = e^{i\beta} \Rightarrow \alpha = \beta + 2k\pi$
 $\cos \alpha + i \sin \alpha = \cos \beta + i \sin \beta$

WONIEC

Wzory Eulera

$$e^{i\varphi} = \cos \varphi + i \sin \varphi$$

$$e^{-i\varphi} = \cos(-\varphi) + i \sin(-\varphi) = \cos \varphi - i \sin \varphi$$

Dodając lub odejmując stronami, otrzymujemy :

$$\cos \varphi = \frac{e^{i\varphi} + e^{-i\varphi}}{2}, \quad \sin \varphi = \frac{e^{i\varphi} - e^{-i\varphi}}{2i}, \quad \varphi \in \mathbb{R}.$$

Obrót o kąt φ

$$z = r e^{i\alpha}$$

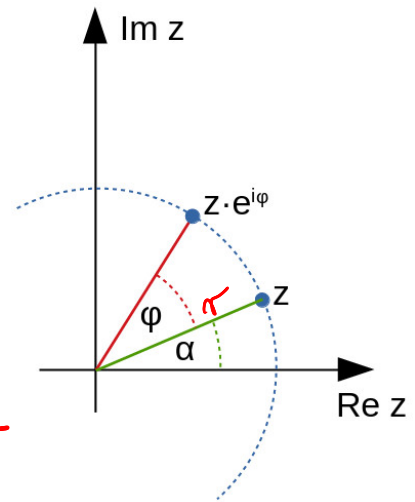
$$z \cdot e^{i\varphi} = r e^{i(\alpha+\varphi)}$$

$$r \cdot 1 = r$$

ten sam duży

$$e^{i\varphi} = \cos \varphi + i \sin \varphi$$

$$|e^{i\varphi}| = \sqrt{\cos^2 \varphi + \sin^2 \varphi} = 1$$

Przykład 2.2.10. Rozwiąż równanie $z^3 = (\bar{z})^3$.

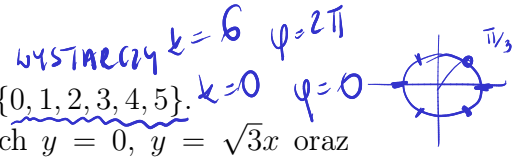
- 1) Widzimy, że $z = 0$ spełnia równanie.
- 2) Załóżmy teraz, że $z \neq 0$. Wówczas $z = r e^{i\varphi}$, dla pewnych $r \in \mathbb{R}, r > 0$ oraz $\varphi \in \mathbb{R}$. Zatem

$$z = x + iy = |z| \left(\frac{x}{|z|} + i \frac{y}{|z|} \right)$$

$$\begin{aligned} (r e^{i\varphi})^3 &= r^3 e^{3i\varphi} = r^3 e^{-3i\varphi} \\ e^{6i\varphi} &= 1 = e^0 = e^{0 \cdot i} \\ 6\varphi &= 0 + 2k\pi, \quad k \in \mathbb{Z} \\ \varphi &= \frac{k\pi}{3}, \quad k \in \mathbb{Z} \end{aligned}$$

$$z \neq 0 \Rightarrow |z| \neq 0$$

Rozwiązaniami są punkt $z = 0$ oraz półproste $\varphi_k = \frac{k\pi}{3}$, $k \in \{0, 1, 2, 3, 4, 5\}$.
Podsumowując, rozwiązaniami są punkty należące do prostych $y = 0$, $y = \sqrt{3}x$ oraz $y = -\sqrt{3}x$.

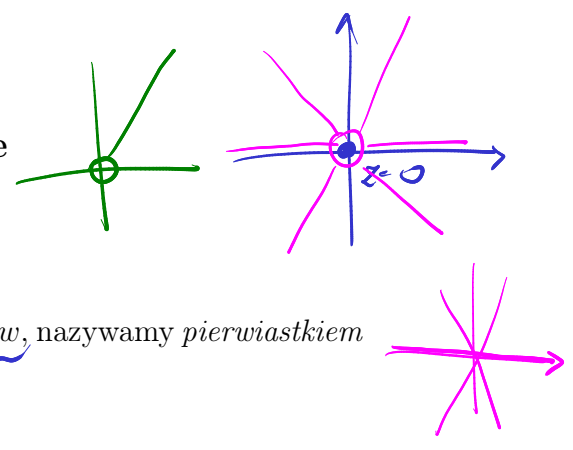
2.3 Pierwiastkowanie, równania wielomianowe

Pierwiastkowanie

Niech $n \in \mathbb{N}$, $w \in \mathbb{C}$ będą ustalone.

Definicja 2.3.1. Każdą liczbę $z \in \mathbb{C}$ spełniającą równanie $z^n = w$, nazywamy pierwiastkiem n -tego stopnia z liczby w .

Przykład 2.3.2. Rozwiąż równanie $z^2 = 8 + 6i$.

1

I sposób:
postać wykładnicza

$$z = |z|e^{i\varphi}, w = 8 + 6i$$

$$|z|^2 e^{2i\varphi} = w = 8 + 6i$$

$$|w| = 10$$

$$w = 8 + 6i = 10\left(\frac{4}{5} + i\frac{3}{5}\right)$$

$$\varphi = \arcsin \frac{3}{5} + 2k\pi$$

$$|z| = \sqrt{10}$$

$$\varphi_k = \frac{1}{2} \arcsin \frac{3}{5} + k\pi$$

$$z = \sqrt{10}e^{i\varphi_k}, k \in \{0, 1\} \quad z = 3 + i \vee z = -3 - i$$

II sposób:
postać algebraiczna

$$z = x + iy, w = 8 + 6i$$

$$z^2 = w$$

$$(x + iy)^2 = 8 + 6i$$

$$x^2 + 2xyi - y^2 = 8 + 6i$$

$$\begin{cases} x^2 - y^2 = 8 \\ 2xy = 6 \end{cases}$$

$$2xy = 6$$

$y \neq 0$ (gdy $y = 0$, to $z = x$, $x^2 \neq 8 + 6i$)

$$x = \frac{3}{y}, \frac{9}{y^2} - y^2 = 8 \quad \text{do pierwiastka}$$

$$y^4 + 8y^2 - 9 = 0, \Delta = 100$$

$$y^2 = 1, y = \pm 1$$

2

$$(a+b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$$

III sposób:
postać algebraiczna

$$8 + 6i = 9 + 6i - 1 = 3^2 + 2 \cdot 3 \cdot i + i^2 = (3 + i)^2$$

$$z = 3 + i \vee z = -3 - i$$

Twierdzenie 2.3.3. Jeśli $n \in \mathbb{N}$, $w \in \mathbb{C} \setminus \{0\}$, $w = r(\cos \varphi + i \sin \varphi)$, to wówczas równanie $z^n = w$ posiada n różnych rozwiązań. Rozwiązania te mają postać

$$1. z^n - w = 0$$

$$z_k = \sqrt[n]{r} \left(\cos \frac{\varphi + 2k\pi}{n} + i \sin \frac{\varphi + 2k\pi}{n} \right), \quad k = 0, 1, \dots, n-1.$$

tych pierwiastków z lewej w jest n

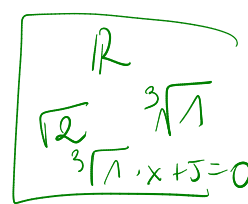
Dowód. Niech $z = \rho(\cos \alpha + i \sin \alpha)$, wówczas

$$z^n = w \Leftrightarrow \rho^n(\cos n\alpha + i \sin n\alpha) = r(\cos \varphi + i \sin \varphi) \Leftrightarrow \begin{cases} \rho^n = r \\ n\alpha = \varphi + 2k\pi, k \in \mathbb{Z} \end{cases}$$

Otrzymujemy $z_k = \sqrt[n]{r}(\cos \alpha_k + i \sin \alpha_k)$, gdzie $\alpha_k = \frac{\varphi + 2k\pi}{n}$, $k = 0, 1, \dots, n-1$. \square

Symbolem $\sqrt[n]{w}$ oznaczamy zbiór wszystkich rozwiązań równania. Zatem

$$\sqrt[n]{w} = \{z \in \mathbb{C} : z^n = w\} = \{z_0, z_1, \dots, z_{n-1}\}.$$

Przykład 2.3.4. Rozwiąż równanie $z^5 = \sqrt{8} - i\sqrt{24}$.

Niech $z = \rho(\cos \alpha + i \sin \alpha)$ oraz $w = \sqrt{8} - i\sqrt{24}$.

Obliczamy $|w| = \sqrt{32} = 4\sqrt{2}$, skąd $w = 4\sqrt{2}\left(\frac{1}{2} - \frac{\sqrt{3}}{2}i\right)$. Zatem

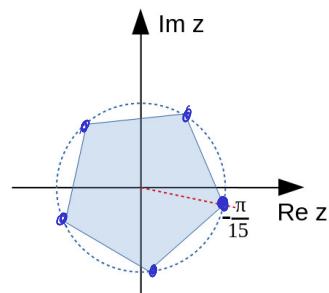
$$z^5 = w \Leftrightarrow \rho^5(\cos 5\alpha + i \sin 5\alpha) = 4\sqrt{2}(\cos(-\frac{\pi}{3}) + i \sin(-\frac{\pi}{3})) \Leftrightarrow \begin{cases} \rho^5 = 4\sqrt{2} = (\sqrt{2})^5 \\ 5\alpha = -\frac{\pi}{3} + 2k\pi, k \in \{0, 1, 2, 3, 4\} \end{cases}$$

Stąd $\rho = \sqrt{2}$, $\alpha_k = -\frac{\pi}{15} + \frac{2}{5}k\pi$ oraz $z_k = \sqrt{2}(\cos \alpha_k + i \sin \alpha_k)$, gdzie $k \in \{0, 1, 2, 3, 4\}$.

$$k=5 \rightarrow -\frac{\pi}{15} + 2\pi \quad -\frac{\pi}{15} \quad k=0 \quad \leftarrow \text{5 rozwiązań}$$

Interpretacja geometryczna pierwiastka z liczby zespolonej

Liczby z_0, z_1, \dots, z_{n-1} będące rozwiązaniami równania $z^n = w$ stanowią wierzchołki n-kąta foremnego, wpisanego w koło o środku $z = 0$ i promieniu $\sqrt[n]{r}$.

Przykład 2.3.5. Rozwiąż równanie $z^4 = (\sqrt{3} - i)^{12}$.

$\sqrt[4]{w}$ zbiór 4 -elementowy

Równanie ma 4 rozwiązania z_0, z_1, z_2, z_3 . Będą one wierzchołkami kwadratu.

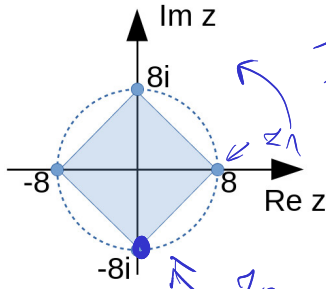
$$z^4 = ((\sqrt{3} - i)^3)^4$$

$$(a-b)^3 = a^3 - 3a^2b + 3ab^2 - b^3$$

Niech $z_0 = (\sqrt{3} - i)^3 = 3\sqrt{3} - 9i - 3\sqrt{3} + i = -8i$.

Kolejne wierzchołki kwadratu otrzymujemy przez obrót o kąt $\frac{\pi}{2}$, co odpowiada mnożeniu przez $i = e^{i\frac{\pi}{2}}$.

$$z_1 = z_0 \cdot i = 8, \quad z_2 = z_1 \cdot i = 8i, \quad z_3 = z_2 \cdot i = -8$$

$\frac{\pi}{2}$ obrót $\cdot e^{i\frac{\pi}{2}}$
zauważymy

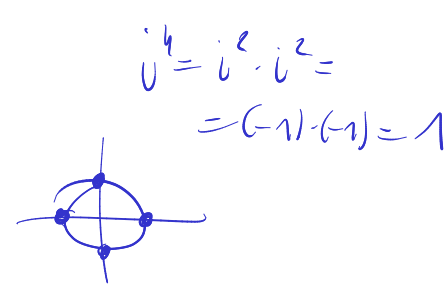
$$\cos \frac{\pi}{2} + i \sin \frac{\pi}{2} = 0 + 1 \cdot i = i$$

$$z_n = z_0 \cdot i = -8i \cdot i = 8$$

Uwaga 2.3.6. Rozwiązywanie równań w \mathbb{R} i w \mathbb{C}

$f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$
 $f(x) = \sqrt{x}$
 x^2
 $x \in [0, 1]$
 $\sqrt{a} = b$
 $b^2 = a \quad a, b > 0$

w \mathbb{R}	w \mathbb{C}
$\sqrt{9} = 3$	$\sqrt{9} = \{-3, 3\}$
$\sqrt{-1}$ nie istnieje	$\sqrt{-1} = \{-i, i\}$
$\sqrt[4]{1} = 1$	$\sqrt[4]{1} = \{-1, 1, -i, i\}$
$\sqrt{x^2} = x $	$\sqrt{z^2} = \{-z, z\}$

Równania wielomianowe (Równ. algebraiczne)

Rozważmy wielomian zmiennej zespolonej z stopnia n .

$$W(z) = c_n z^n + c_{n-1} z^{n-1} + \dots + c_1 z + c_0, \quad c_0, \dots, c_n \in \mathbb{C}, \quad c_n \neq 0$$

Definicja 2.3.7. Liczbę $z_0 \in \mathbb{C}$ nazywamy *pierwiastkiem wielomianu* W , jeżeli $W(z_0) = 0$.

Twierdzenie 2.3.8 (Bézout). Liczba $z_0 \in \mathbb{C}$ jest pierwiastkiem niezerowego wielomianu W wtedy i tylko wtedy gdy istnieje wielomian P taki, że $W(z) = (z - z_0)P(z)$.

Dowód. Dzieląc przez dwumian $z - z_0$, otrzymujemy $W(z) = (z - z_0)P(z) + const$. Stąd $W(z_0) = 0 \Leftrightarrow W(z) = (z - z_0)P(z)$. \square

Niech $k \in \mathbb{N}$.

$$z^m = 5 + i$$

$$1 - z^m - (5 + i) = 0$$

Definicja 2.3.9. Liczbę $z_0 \in \mathbb{C}$ nazywamy *pierwiastkiem k -krotnym wielomianu W* , jeżeli istnieje wielomian P taki, że $W(z) = (z - z_0)^k P(z)$ oraz $P(z_0) \neq 0$.

Przykład 2.3.10. Niech $W(z) = z^3 - z^2 - z + 1$. Faktoryzując, otrzymujemy $W(z) = z^2(z - 1) - (z - 1) = (z - 1)(z^2 - 1) = (z - 1)^2(z + 1)$.
Zatem $z = 1$ jest pierwiastkiem dwukrotnym.

Twierdzenie 2.3.11 (Zasadnicze twierdzenie algebry). Każdy wielomian zespolony dodatniego stopnia ma pierwiastek w \mathbb{C} .

Wniosek 2.3.12. Każdy wielomian zespolony stopnia n ma dokładnie n pierwiastków w \mathbb{C} , licząc z krotnościami.

Dowód. Niech W będzie wielomianem stopnia n oraz niech z_1, z_2, \dots, z_m to jego wszystkie pierwiastki o krotnościach k_1, k_2, \dots, k_m , odpowiednio. Na mocy zasadniczego twierdzenia algebry i twierdzenia Bézout otrzymujemy $k_1 + k_2 + \dots + k_m = n$ oraz

$$W(z) = (z - z_1)^{k_1} \cdot (z - z_2)^{k_2} \cdot \dots \cdot (z - z_m)^{k_m}. \quad \square$$

Trójmian kwadratowy $az^2 + bz + c = 0, \quad a, b, c \in \mathbb{C}, \quad a \neq 0$

Obliczamy $\Delta = b^2 - 4ac \in \mathbb{C}$ oraz $\sqrt{\Delta} = \{-\delta, \delta\}$.

Gdy $\Delta \neq 0$, otrzymujemy dwa różne pierwiastki zespolone $z_1 = \frac{-b-\delta}{2a}, z_2 = \frac{-b+\delta}{2a}$.

Gdy $\Delta = 0$, otrzymujemy jeden pierwiastek podwójny $z_1 = z_2 = \frac{-b}{2a}$.

Przykład 2.3.13. Rozwiąż równanie $z^2 + 2iz + 3 = 0$.
Obliczamy $\Delta = 4i^2 - 12 = -16 = 16i^2, \sqrt{\Delta} = \{-4i, 4i\}$.
Niech $\delta = 4i$, wówczas $z_1 = -3i$ oraz $z_2 = i$.

Wielomiany zmiennej zespolonej o współczynnikach rzeczywistych

Niech $k \in \mathbb{N}$.

Twierdzenie 2.3.14. Niech W będzie wielomianem zmiennej zespolonej o współczynnikach rzeczywistych. Wówczas liczba $z_0 \in \mathbb{C}$ jest k -krotnym pierwiastkiem wielomianu W wtedy i tylko wtedy, gdy liczba $\bar{z}_0 \in \mathbb{C}$ jest k -krotnym pierwiastkiem wielomianu W .

Dowód. Niech $W(z) = a_n z^n + a_{n-1} z^{n-1} + \dots + a_1 z + a_0, a_0, \dots, a_n \in \mathbb{R}, a_n \neq 0$. Udowodnimy twierdzenie dla pierwiastków jednokrotnych. Niech $z_0 \in \mathbb{C}$ będzie takie, że $W(z_0) = 0$. Wówczas

$$\begin{aligned} a_n z_0^n + a_{n-1} z_0^{n-1} + \dots + a_1 z_0 + a_0 = 0 &\Rightarrow \overline{a_n z_0^n + a_{n-1} z_0^{n-1} + \dots + a_1 z_0 + a_0} = 0 \\ &\Rightarrow \overline{a_n z_0^n} + \overline{a_{n-1} z_0^{n-1}} + \dots + \overline{a_1 z_0} + \overline{a_0} = 0. \end{aligned}$$

Ponieważ $\overline{a_k} = a_k$, zatem $W(\bar{z}_0) = a_n (\bar{z}_0)^n + a_{n-1} (\bar{z}_0)^{n-1} + \dots + a_1 \bar{z}_0 + a_0 = 0. \quad \square$

Handwritten notes in blue ink:

- \mathbb{R}
 $x^2 + 1 = 0$
- \mathbb{C}
 $z^2 + 1 = 0$
 $z^2 - (-1) = z^2 - i^2 = (z - i)(z + i)$
- $x^4 + 1 = 0$
 $(x^2 + 1)^2 - 2x^2 = 0$
 $(x^2 + \sqrt{2}x + 1)(x^2 - \sqrt{2}x + 1)$

Wniosek 2.3.15. Wielomian stopnia nieparzystego o współczynnikach rzeczywistych, ma przynajmniej jeden pierwiastek rzeczywisty.

Przykład 2.3.16. Rozwiąż równanie $z^3 - 3z^2 + 6z - 4 = 0$.

współcz. z IR

$$0 = (z-1)(z^2 - 2z + 4) = (z-1)[(z-1)^2 + 3] = (z-1)[(z-1)^2 - (\sqrt{3}i)^2] = (z-1)(z-1-\sqrt{3}i)(z-1+\sqrt{3}i)$$

rozwiązania $z_1 = 1, z_2 = 1 + \sqrt{3}i, z_3 = 1 - \sqrt{3}i, \bar{z}_2 = z_3$

1	-3	6	-4
1	-2	4	0

Przykład 2.3.17. Rozwiąż równanie $z^4 + (2+i)z^3 + (7+2i)z^2 + (12+i)z + 6 = 0$, wiedząc, że $z_1 = 2i$ jest jednym z jego rozwiązań.

wcale z tego nic wynika zc -20 totez pierwiastek!

$$(z-2i)(z^3 + (2+3i)z^2 + (1+6i)z + 3i) = 0$$

$$(z-2i)(z+1)(z^2 + (1+3i)z + 3i) = (z-2i)(z+1)^2(z+3i) = 0$$

rozwiązania $z_1 = 2i, z_2 = z_3 = -1, z_4 = -3i$

Wzory Viète'a

$$z_1 \neq \bar{z}_4$$

1	2+i	7+2i	12+i	6
2i	1	2+3i	1+6i	3i
				0

Twierdzenie 2.3.18. Niech $W \in \mathbb{C}[z], W(z) = c_n z^n + c_{n-1} z^{n-1} + \dots + c_1 z + c_0$, gdzie $c_n \neq 0$ ma pierwiastki (niekoniecznie różne) $r_1, \dots, r_n \in \mathbb{C}$. Wówczas

$$\begin{aligned} c_n(r_1 + r_2 + \dots + r_n) &= -c_{n-1} \\ c_n[(r_1 r_2 + r_1 r_3 + \dots + r_1 r_n) + (r_2 r_3 + r_2 r_4 + \dots + r_2 r_n) + \dots + r_{n-1} r_n] &= c_{n-2} \\ &\dots \\ c_n r_1 r_2 \dots r_n &= (-1)^n c_0 \end{aligned}$$

$n=2$
 $c_2 z^2 + c_1 z + c_0$
 $a \quad b \quad c$

Dowód. Niech $W(z) = c_n(z-r_1)(z-r_2) \dots (z-r_n)$. Wymnażając, otrzymujemy

$$W(z) = c_n [(-1)^n r_1 r_2 \dots r_n + (-1)^{n-1} r_2 \dots r_n \cdot z + (-1)^{n-1} r_1 r_3 \dots r_n \cdot z + \dots + (-1)^{n-1} r_2 r_3 \dots r_{n-1} \cdot z + \dots + (-r_1 - r_2 - \dots - r_n) z^{n-1} + z^n]. \quad \square$$

Przykład 2.3.19. Wielomian $W(z) = 2z^3 - 5z^2 + cz - 5, c \in \mathbb{R}$ ma pierwiastek $z_1 = 1 - 2i$. Wyznacz pozostałe pierwiastki oraz wartość współczynnika c .

Wielomian ma współczynniki rzeczywiste, zatem $z_2 = 1 + 2i$.
 Oznaczmy $a = 2, b = -5, d = -5$.

Na mocy wzorów Viète'a otrzymujemy $z_1 + z_2 + z_3 = 2 + z_3 = -\frac{b}{a} = \frac{5}{2}$.
 Zatem $z_3 = \frac{1}{2}$ oraz $W(\frac{1}{2}) = \frac{1}{4} - \frac{5}{4} + \frac{c}{2} - 5 = 0 \Rightarrow c = 12$.

2.4 Interpretacja geometryczna

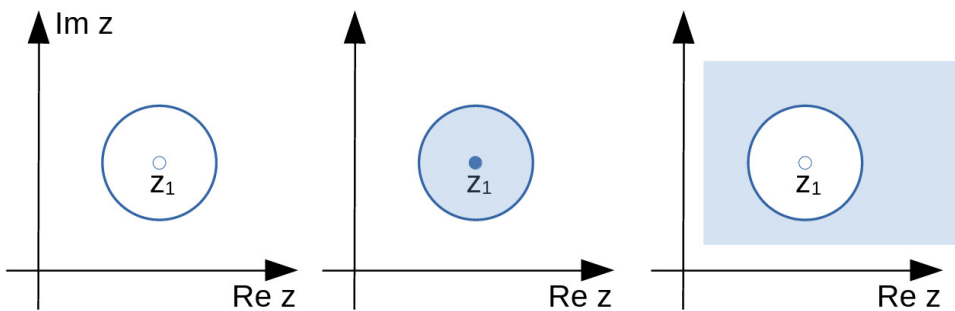
Niech $z = x + iy$, $z_1 = x_1 + iy_1$, $z_2 = x_2 + iy_2$ będą liczbami zespolonymi w postaci algebraicznej. Niech $r \in \mathbb{R}$, $r > 0$.

1) $|z_1 - z_2|$ odległość z_1 od z_2 $|x_1 + iy_1 - (x_2 + iy_2)| = \sqrt{(x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2}$

2) $|z - z_1| = r$ równanie okręgu o środku z_1 i promieniu r

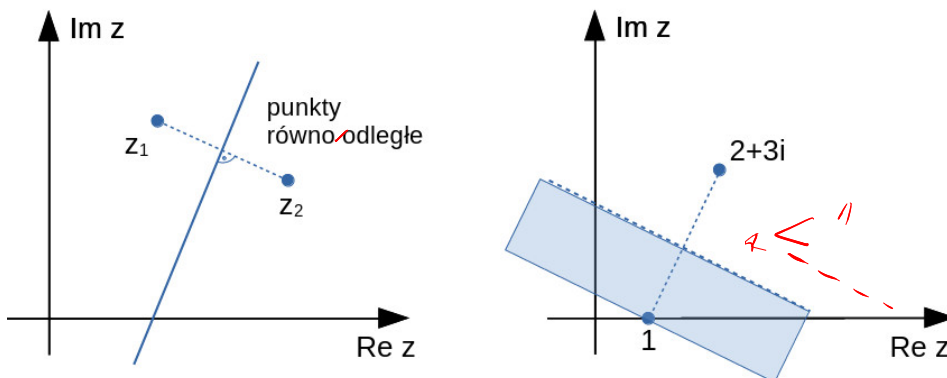
$r = |(x - x_1) + (y - y_1)i| = \sqrt{(x - x_1)^2 + (y - y_1)^2} \Rightarrow r^2 = (x - x_1)^2 + (y - y_1)^2$

$|z - z_1| = r$ okrąg $|z - z_1| \leq r$ koło $|z - z_1| \geq r$ zewnątrz koła

$|z - 1| = 5$
 $S = (1, 0)$
 $r = 5$
 $|x + iy - 1| = 5$
 $|(x - 1) + iy| = 5$
 $\sqrt{(x - 1)^2 + y^2} = 5$
 $(x - 1)^2 + y^2 = 25$

3) $|z - z_1| = |z - z_2|$ równanie symetralnej odcinka o końcach z_1 i z_2

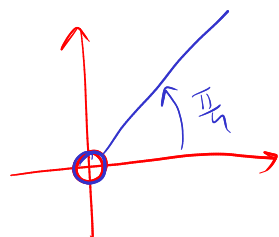
$z_1 = 1$
 $z_2 = 2 + 3i$

np. $|z - 1| < |z - 2 - 3i|$

4) Zbiór $\{z \in \mathbb{C} : \arg z = \varphi\}$, gdzie $\varphi \in \mathbb{R}$ ustalony, to półprosta.

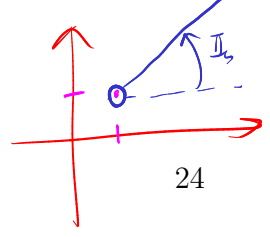
Przykład 2.4.1.

$\arg z = \frac{\pi}{4}$

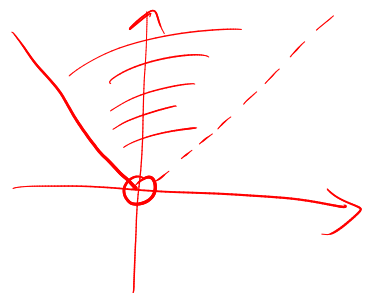
$\arg(z - z_0) = \frac{\pi}{4}$

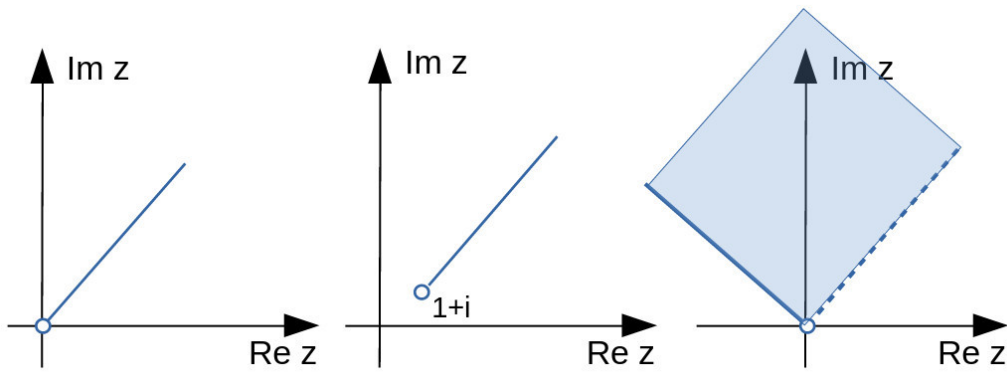
$\arg(z - 1 - i) = \frac{\pi}{4}$

$z_0 = 1 + i$

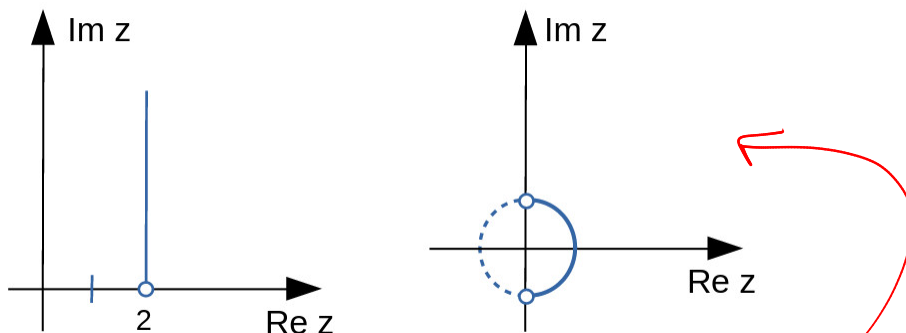
$\frac{\pi}{4} < \arg z \leq \frac{3}{4}\pi$

$$\arg(z - 2) = \frac{\pi}{2}$$

$$\arg\left(\frac{z+i}{z-i}\right) = \frac{\pi}{2}$$

5) Zbiór $\{z \in \mathbb{C} : \arg\left(\frac{z+i}{z-i}\right) = \frac{\pi}{2}\}$ to łuk na okręgu.

$$z = x + iy$$

$$w = \frac{z+i}{z-i} = \frac{x + (y+1)i}{x + (y-1)i} = \frac{[x + (y+1)i] \cdot [x - (y-1)i]}{x^2 + (y-1)^2} = \frac{x^2 - xyi + xi + xyi + x^2 + y^2 - 1}{x^2 + (y-1)^2}$$

$$\operatorname{Re} w = \frac{x^2 + y^2 - 1}{x^2 + (y-1)^2}, \quad \operatorname{Im} w = \frac{2x}{x^2 + (y-1)^2} \Rightarrow \begin{cases} \operatorname{Re} w = 0 \Leftrightarrow x^2 + y^2 = 1 \\ \operatorname{Im} w > 0 \Leftrightarrow x > 0 \end{cases}$$

$$\arg(w) = \frac{\pi}{2}$$

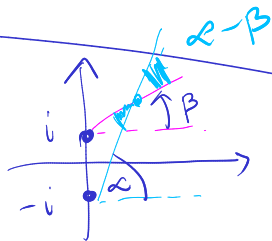

$$w = a + bi \\ a = 0 \\ b > 0$$

$$\arg\left(\frac{z+i}{z-i}\right) = \frac{\pi}{2}$$

$$\arg(z-i) = \beta \\ \arg(z+i) = \alpha$$

$$z - (-i) \\ z + i$$

$$\arg(z - z_1) - \arg(z - z_2) = \text{const}$$

$$z_1 = -i \\ z_2 = i$$

